

Når forskningsledere svikter vitenskapen

Ole Henrik Ellestad*

Alvorlig brist at ledere for forskningsinstitutter og universiteter vil demonstrere offentlig at de ikke vet hva et faktum er eller usikkerhet i resultater. Avisinnlegg fremstår som hersketeknikk og autoritetsbygging langt utenfor vitenskapen.

Skindebatt i Aftenposten

Carl I. Hagen påpeker i medieinnlegg flere anerkjente, enkle og holdbare historiske erfaringer for at klimaendringene primært har naturlige årsaker (KN256). I 1920–50-årene var klimaendringene omtrent som nå med samme temperaturer og ismelting på Svalbard, Grønland (KN 128) og store deler av Arktis (KN121, KN224, KN251).

Hagen blir ippet satti i Aftenposten 30.11. av 11 instituttledere og 2 universitetsrektorer som presenterer tre 'uomtvistelige fakta' om klima. Ungdom, lekfolk og professorer har senere sluppet til i spaltene, ingen av fagfolkene som Hagen siterer. Også autoriteter fra Vitenskapsakademiet uttalte seg 7.12. i strid med vitenskapelige prinsipper om å fokusere debatten på kritiske, falsifiserbare faktorer (Carl Popper, KN291, KN282). Ingen av dem har presentert motargumenter til Hagens konklusjoner, kun generelle påstander der autoritet skal triumfere vitenskap.

I kortversjon dreier de tre 'uomtvistelige fakta' seg om at de senere tiårs klimaendringer i all hovedsak forårsakes av menneskeskapte utslipp, at endringene har store konsekvenser for natur og samfunn, og temperaturøkning ut over 2 °C må unngås ved å halvere utslippene innen 2040 og deretter eliminere dem. Nesten alt er feil.

Det har riktignok inntrådt klimaendringer i senere tiår, men omtrent liknende forhold inntrådte i 1860–70-årene og 1920–40-årene. Påfallende at ledere benytter resultater fra sterkt forenklete beregningsmodeller som bevis og fakta. Enda mer påfallende er det når de senere års IPCC-rapporter faktisk har andre konklusjoner.

Og det er vitenskapelig ytterst betenkelig at de anfører kilder (kommende IPCC-rapport 2021) som ikke er publisert og som derved ikke kan imøtegås konkret. Det er imidlertid blitt en sedvane i oppkjøringen til IPCC-rapportene. Det er mediene – ikke en vitenskapelig debatt – som skal påvirke folk. Så dette får vi oppleve mye av i månedene fremover.

Den samlede mengden internasjonale publikasjoner og historiske hendelser viser et annet bilde enn IPCCs utvalgte artikler. Bakgrunnen for de uholdbare vitenskapelige utsagnene reflekteres av George Orwell-sitatet: «Who controls the past controls the future. Who controls the presence controls the past».

CO₂ har ingen nevneverdig effekt før 1950

Man trenger ikke være ekspert for å si noe om klimaendringer. Noen viktige forhold er faktisk enkle. Det første er at det som ikke er naturlige variasjoner er menneskeskapt. Produksjonsdata for «fossilt» brensel viser så små CO₂-utslipp fra preindustriell tid at det ikke kan gi nevneverdig effekt før etter 1950 (Oak Ridge Lab). Variasjonene, kalde som varme, fra 1750 var naturlige og avsluttet den Lille istid 1500–1850. En periode som er kjent for en krevende tilværelse med dårlige avlin-

ger, ekstremvær, død og hekseprosesser (hekser kunne påvirke været!). Alle endringer før 1950 har således hatt en naturlig årsak med unntak av landskapsendringer inklusive byoppvarming (UHI). Oppvarmingsperiodene 1850–80 og 1915–40 har vært naturlige, den siste karakterisert allment som klimaforbedring med en rekke varmere korder, mange av dem gyldige også i dag.

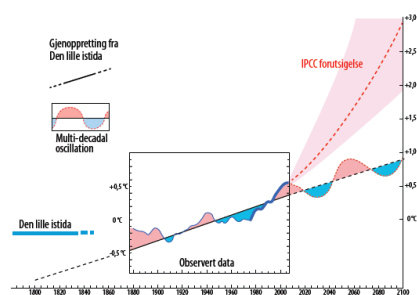
Selv om CO₂-mengden begynte å stige merkbart etter 1950 ble det kaldere. Så kaldt at World Meteorological Organization (WMO) fra 1960-årene var bekymret for en kommende ny istid – forskere, medier og politikere likeså. Helt til en ny oppvarmingsperiode plutselig startet i slutten av 1970-årene og varte til global middeltemperatur begynte å nesten flate ut 1997–2013 (IPCC-2013). Kloden har derved hatt tre tilnærmet identiske oppvarmingsperioder (og avkjøling) ifølge Phil Jones (2010), som har vært leder for temperaturserien HadCRU, som benyttes i IPCC-rapportene.

Merkverdige utsagn fra ledere av forskningsinstitusjoner

Temperaturutviklingen (HadCRU-IPCC) viser disse varme (rødt) og kalde (blå) temperaturendringene mellom 1870 og 2010 (figur av I-K. Akasofu, grunnlegger og mangeårig leder av Arctic Research Center, Fairbanks Alaska). Det gir midlere stigning på 0,5 °C per 100 år og en stigning på mindre enn 1 °C i 2100 om dette fortsetter slik stiplet linje angir. Hva er det da som gjør denne tredje perioden de senere 10-år så enestående uten noe bidrag fra naturlige variasjoner slik påstandene lyder? Jo, det er resultater fra store og enormt komplekse beregningsmodeller (skravert rødt område), så komplekse at de må gjøre en rekke forenklinger, antagelser og sogar beregne mange av de dataserier som benyttes som input. Presentert som om det var enkle formler man puttet sikre data inn i – og vips var svaret der. Det er meget langt fra sannheten. Det er manglende bevis fremstilt som fakta til tross for at de to første periodene ikke hadde CO₂ som årsak. Usikkerheten (skravert område) er meget stor, angis ikke. I stedet profileres konsensus.

Det er langt fra noe faktum eller avgjort at CO₂ dominerer klima ut ifra observasjoner der alle naturens faktorer er innbefattet i observasjonene.

CO₂ har vært godt kjent som en svak drivhusgass i 150 år (Tyndall 1861, K. Ångström 1900). Beregningsmo-

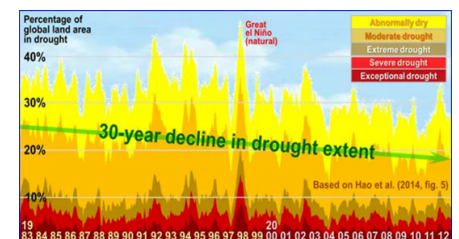
dellene til IPCC baseres på økt vanddampmengde oppe i atmosfæren hvilket skal forsterke effekten. Hvordan kan dette inntre når det måles mindre vanddamp og IPCCs beregnede 'hot spot' (KN291) der oppe ikke observeres? Selve hovedbeviset for IPCC-hypotesen mangler når den varme sonen 10 km oppe i atmosfæren over tropene ikke observeres. Det er derved særdeles langt fra konsensus og et faktum slik mediene påstår.

Nå spør solforskerne en mindre aktiv sol frem til minimum rundt 2040–50, en endring i havstrøm- og vind-mønsteret de neste 20–30 år. I tråd med historikken skal det bidra til kaldere tider. Uansett vil den teoretisk mulige effekten fra mer CO₂ ikke være i stand til å varme kloden ut over 2 °C, så det er heller intet faktum. Utslippsreduksjoner spiller derved liten rolle.

Ingen økning i ekstremvær

Værskrensler florerer i mediene til tross for at Meteorologisk institutts ekstremværstatistikk siden 1994 ikke viser økt tendens (KN269). IPCC har dementert sine tidligere alarmer i flere rapporter (KN237). Faktum nå er at stormene i Nord-Atlanteren ikke har økt (2007) (en meteorologiprofessor fortalte meg det allerede i 1990). I 2012 var konklusjonene om at ikke var noen økt tendens til ekstremvær som ville bli dominert av naturlige variasjoner de neste 20–30 år. I 2013 kom rapporten om ingen økt tendens til tørke, flom og tropiske orkaner. Det var orkantørke i Karibhavet/USA i nesten 12 år (2006–2016), mens IPCC-leiren skrev om de varmeste år på kloden. Det er forunderlige at Roar Skålin, leder for Meteorologisk institutt, kan signere innlegget.

Derimot er det et faktum at økt CO₂ stimulerer plantevekst og reduserer negativ effekt av tørke og saltholdig jordsmonn. Kloden er ca 15 % grønnere siden 1979 (satellittmålinger NASA) og økt temperatur og effektivisering har bidratt til rekordavlinger rundt omkring på kloden i de senere år til glede for fattig og rik innen en økning på 2,2 °C (KN226).

Konklusjon

Det er ingen klimakrise. Det er forstemmende at mange av våre ledere ved forskningsinstitusjoner er så lemefellige med omgang med viktige vitenskapelige prinsipper og fakta. Så ille at det skjemmer folkeopplysningen og skader vårt demokrati.